N°. 102. A°. 1839.

ZATURDAG, den 21sten DECEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 19 December 1839.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHANNES HELB en HERMANA TEBERINA MARIA BRINK, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 16 December 1839.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 124 | 13, bepaald, dat de bij artikel 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde *Schutters-Raad*, voor het jaar 1840, bestaan zal uit de Heeren:

Kapitein-Adjudant J. H E L B, als *President.*

1ste Luitenant E. J. S. STUGER,
2de Luitenant A. DE RANDAMIE,
Sergeant-Majoor C. G. OVEREEM,
Sergeant C. KAERSENHOUT,
Korporaal M. N. BENDER,
Schutter J. N. VAN KEMPEN,
als Leden.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad, gedurende 1840, zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. E S S E R.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

N E D E R L A N D E N.

AMSTERDAM, 19 October.

Uit Demerary ontvangen wij, onder dagteekening van den 27 Augustus j.l., van eenen aldaar gevestigden landgenoot eenen brief, van den navolgenden inhoud:

» Verleden week heb ik den 24 Augustus, den verjaardag van onzen beminden Koning, in eenen kring van regtgeaarde Hollanders doorgebragt. Een diner was bij die gelegenheid ten huize van en door den heer Rievers gegeven, waarbij alle de zich alhier bevindende hollanders tegenwoordig waren, en waarop verscheidene toasten, waaronder die van: *Het Vaderland! Liefde en achting voor onzen braven Koning! Het Koninklijke Huis!* eene eerste plaats bekleedden, met de meeste geestdrift werden gedronken. Bovendien was er des morgens ten 9 ure op eene der publieke plaatsen, op kosten van den heer Hofsteede, oud advocaat alhier, een saluut van 21 schoten met grof geschut gedaan; ook waren de meeste schepen op de rivier en de aan Hollanders toebehoorende huizen met vlaggen versierd; alles op verzoek der gezamenlijke alhier wonende Hollanders, en ten gevolge van de achting, die de Engelschen voor onzen Koning en onze natie hebben: eene achting, die voornamelijk en zeer natuurlijk ontstaat op het zien van de liefde en de geestdrift, die den Hollander, hoe verwijderd ook van zijn Vaderland, en hoe lang ook onder eene vreemde regering levende, nog altoos voor Vaderland en Koning blijven bezielen.

— Een uit Pouliguen, in Bretagne, aan een der Fransche dagbladen gerigte brief deelt de volgende bijzonderheden mede, nopens eene onlangs plaats gehad hebbende gebeurtenis.

» De heer de C., een beoefenaar der natuurlijke historie, een ondernemend jager, die aldaar gekomen was, om eene verzameling van zeevogels, welke zich op die kusten bevinden, bijeen te brengen, was bijna het slagtoffer van zijne pogingen geworden.

» De heer de C. begaf zich in eene sloep naar een eilandje, twee mijlen in zee gelegen, dat eigenlijk niets anders dan eene rots is, onder den naam van *Pierre Percée* bekend. De zeelieden, die hem derwaarts hadden overgebragt, vertrokken, met voornemen om hem later van daar terug te halen. Maar des avonds verhief zich een storm, die hen, naar eenige vergeefsche pogingen, noodzaakte in Pouliguen te blijven, zoo dat de heer de C., zonder het minste beschutsel, op de kale rots moest vertoeven.

» De nacht was donker en koud, de wind buitengewoon hevig, en bij afwisseling viel de regen in stroomen neder. Op de puntige steenen uitgestrekt, zonder eenig deksel, zelfs geenen mantel, rillende van koude en doornat, werd de toestand van den heer de C. al hagchelijker en hagchelijker. Vreeselijk hooge golven braken tegen de rots, en stroomden over dezelve, zoodat hij verpligt was op den buik te gaan liggen, en zich aan de steenen vast te houden. Het water rees al hooger en hooger, zoodat de heer de C. zich genoodzaakt zag, pogingen te doen, om eene hooger liggende plaats te bereiken; hij klouterde tegen de rots op, doch zijn voet gleed uit, en hij viel 20 voeten naar beneden, in eene met water gevulde holte, in welke de zee met geweld instroomde.

» Niet kunnende zwemmen, zou hij ongetwijfeld verdronken zijn, ware het niet, dat hij door eene baar werd opgenomen, en weder ruggelings op de rots geworpen. Reeds zag hij zich op nieuw in den afgrond gesleurd, doch hij voelde zich bij zijne kapot van geitenvel vastgehouden aan eenen scherpen hoek van de rots; in dezen toestand bleef hij eenige minuten, hangende, boven de vreeselijke afgrond, zonder gevoel, zonder kracht. Gelukkig kreeg hij zijn bewustzijn weder, greep eenige rotsplanten, en werkte nu met handen en voeten om weder op de rots te komen, hetwelk hem gelukte.

» Met de grootste vreugde vervulde hem het aanbreken van den dag; maar weldra ontwaarde hij, dat zoo lang het weder niet bedaarde, men hem niet ter hulp kon komen. Hij kreeg behoefte aan spijs en drank, en herinnerde zich, op eene, zoo hij dacht, veilige plaats, eene flesch wijn en een stuk brood neder gelegd te hebben, doch, na lang zoekens, eindelijk dit plek gevonden hebbende, zag hij tot zijne smart, dat de flesch was gebroken en het brood weggespoeld. Nu zocht hij schelpdieren, doch aan dat voedsel niet gewoon, stond het hem tegen. Door den nood gedrongen besloot hij nu eene zeeraaf, die hij vroeger geschoten had, te plukken, en het raauwe en bloedige vleesch van dezelve te eten. Niet zonder moeite gelukt hem zulks met eenen vleugel, echter leed hij daarna niet meer door den honger. Gelukkig vond hij nog in eene rotsgroeve twee à drie pinten regenwater.

Tegen den middag werd hij door de equipage van eene visschersboot ontdekt, die wegens het ruwe weder in St. Nazaire poogde binnen te geraken. Zij hielden hem voor eenen schipbreukeling, en gaven er de loodsen der rivier kennis van. Twee hunner vertrokken dadelijk, en des avonds ten negen ure kwamen zij te Pierre Percée aan, maar vonden het onmogelijk om den Heer de C. aan boord te nemen; de branding was nog te hevig. Ook dezen nacht moest hij nog op de rots doorbrengen, en zijn lijden was niet minder dan in den vorigen, en zijne afmatting vermeerderde.

Bij het aanbreken van den derden dag, ontwaarde hij de sloep, die hem op het eilandje had gebragt, en eerst na drie herhaalde pogingen en eenen zeer gewaagden sprong van zijn' kant, geraakte hij in dezelve, en kwam, geheel uitgeput, en in eenen staat van gevoelloosheid, in de haven van Pouliguen aan.

B E L G I E.

G E N T, 15 October.

Gisteren zijn de laatste onlusten in den gemeente-raad ter sprake gekomen. De burgemeester heeft dezelve alleen aan kwaadwilligheid willen hebben toegeschreven, doch de heer Metdepenningen heeft hem te gemoet gevoerd, dat het stedelijk bewind zich aan groot verzuim had schuldig gemaakt, en de militaire magt geweld had laten gebruiken tegen de burgers, zonder dat deze te voren tot rust waren vermaand, of dat er eenige politie-verordening was uitgevaardigd, om deze onheilen te verhoeden. Hij heeft voorgesteld, om van wege den raad daartegen te protesteren, en gezegd, dat de aangehevene kreeten geenszins oproerkreeten zijn geweest, maar uitboezemingen van herinnering aan betere tijden en dat men dergelijke kreeten telken reize zoude hooren, als het volk genoodzaakt werd, deszelfs toestand te overwegen, en het tegenwoordige met het verledene te vergelijken. Het protest is eenstemmig, en onder een groot gejuich van de toehoorders aangenomen.

In den loop der beraadslaging heeft de heer Metdepenningen beweerd, dat de werklieden, met zich in grooten getale, maar ongewapend, vereenigende, om hun beklag inteleveren, gebruik hebben gemaakt van een regt, 't welk de constitutie hun toestaat, en dat, indien de overheden daarin gevaar hadden gezien, zij de menigte tegen dergelijke bijeenkomsten hadden behooren te waarschuwen, maar nimmer militair geweld laten gebruiken, zonder de voorafgaande, en bij de constitutie gebodene, herhaalde vermaningen, om rustig uiteen te gaan, te beproeven. Hij heeft zich beklaagd, dat men, in stede van op deze wijze de wet te handhaven, de stad gedurende vier dagen aan het militair gezag heeft overgelaten, — dat men heeft geduld, dat een aantal weerlooze burgers door de soldaten zijn gekwetst of getroffen; — dat een nog grooter aantal zonder regterlijke tusschenkomst, zijn gevat, op het kasteel gebragt, en aldaar met de meeste gestrengheid behandeld; — dat men ook, op eene slinksche wijze, de deftigste inwoners der stad, in het genootschap *Concordia* vereenigd, aan persoonlijke mishandelingen van de zijde der troepen heeft willen blootstellen, en dat de

gemeente-raad zijne verpligting zou le miskennen, door zich niet openlijk tegen dergelijk wangedrag en willekeur te verzetten.

Het blijkt, aan den anderen kant, dat de bevordering van den te Gend commanderenden generaal Clump als een bewijs moet worden beschouwd van de tevredenheid van het bewind van Koning Leopold, wegens deszelfs gehouden gedrag, bij gelegenheid dezer onlusten.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 October.

Door buitengewone gelegenheid ontvangen wij het Marseillaansche nieuwsblad *le Sud* van 18 dezer, bevattende eenen brief uit Alexandrie van 7 October, die den 17den met de Engelsche stoomboot Hermes met de Indische brievenmaal te Marseille was aangebragt. Zie hier een extrakt uit genoemden brief.

»ALEXANDRIE, 7 *October* 1839.

»Mehemed Ali heeft voor de vermoeijende en vervelende kwellingen, waarmede de konsuls hem aanhoudend bestormden, als het ware de vlugt genomen; hij is naar Caïro vertrokken.

»Den 30 Sept. is de Engelsche stoomboot Vulcan van Maltha aangekomen, het Londensche brievenpaket medebrengende. Nopens den inhoud der aan den kolonel Campbell toegekomen instructien is men niets te weten gekomen: Evenwel heeft men ons van goederhand verzekerd; dat de Brits. agent aan zijn hof de verzekering heeft ontvangen dat Mehemed Ali door dwangmiddelen tot het teruggeven der Ottomannische vloot zoude worden genoodzaakt. Na zijne depeches te hebben gelezen had de Heer Campbell zich naar den Heer Cochelet begeven, waar ook de Heer de Medem was; na het houden van eene conferentie, welke intusschen niets belangrijks schijnt te hebben opgeleverd, is de Russische konsul-generaal onverwijld naar Rosette vertrokken, waar de onderkoning zich bevond; de vertegenwoordiger van Rusland was twee dagen daarna terug; hetgeen veel verbazing wekte was, dat hij verklaarde Mehemed Ali niet te hebben kunnen spreken, aangezien deze, twee uren voor zijne aankomst, uit Rosette was afgereisd.

»Bij de aankomst van de Fransche paketboot heeft men oogenblikkelijk aan den Onderkoning zijne depeches uit Konstantinopel toegezonden, welke hij den 4den dezer te middernacht heeft ontvangen; hij bevond zich destijds te Cafre Zayar en was den koerier met ongeduld wachtende; hij stond dadelijk op om de brieven te lezen en betoonde zich zeer tevreden over derzelver inhoud, uitroepende: »De Sultan, de Sultane, zijn alle mijne vrienden, en Chosrew kan zijnen post niet lang behouden, want hij wordt al meer en meer gehaat.

»De Hr. Tossizza, Grieksch konsul generaal, die den onderkoning op dit togtje had verzeld, is gisteren morgen hier aangekomen: hij had Z. H. den 5den des morgens te Cafre Zayar verlaten, op het oogenblik dat deze zich, schijnbaar geheel hersteld, naar Caïro inscheepte. Mehemed-Ali is van voornemen om niet voor het aanstaande voorjaar naar Alexandrie terug te keeren, tenware eenige onvoorziene gebeurtenis daartoe aanleiding gaf.

»Het gerucht is onder het volk verspreid dat Ottomannische agenten in Egypte aangekomen zijn met het doel om Mehemed-Ali van kant te maken. Bij zijnen doortogt te Cafre Mawo (een dorpje op den oever van den Nijl) werd den Onderkoning verhaald dat dit gerucht door eenige Arabieren was verspreid geworden. Hij werd daardoor zoo levendig getroffen, dat hij bevel gaf, hen dadelijk te doen onthoofden, welk bevel op staanden voet aan twee hunner werd ten uitvoer gelegd. Thans verzekerd men dat de hoofd-oorzaak van het heimelijke vertrek van Mehemed Ali was de vrees, welke hem de bemanning der Turksche vloot inboezemt, hebbende hij voor haar zijn vertrek naar Caïro geheim gehouden.

»De Consuls zijn door deze onverwachte omstandigheid onthutst, zij wachten vermoedelijk de aankomst der eerstvolgende pakketboot om zich naar de hoofdstad te begeven.

»De Oostenrijksche Consul-generaal heeft zijne landgenooten zaamgeroepen om hun te kennen te geven dat zijn gouvernement toegetreden is tot het tusschen Frankrijk, Engeland en Turkije gesloten traktaat tot afschaffing der monopolien, en dat de uitvoering van dit traktaat onverwijld zal plaats hebben.

»De Engelsche stoompaket neemt de dienst van Beyrut niet meer waar. De depeches voor Syrie zijn door een zeilvaartuig verzonden geworden.

»Uit Syrie heeft men geenerlei nieuws. Wij gelooven dat Ibrahim Pacha zich nog steeds te Marasch bevindt, bereid om op het eerste sein voort te rukken.

»De Fransche en Engelsche Consuls hebben ieder een station van twee oorlogschepen gevraagd, om, des noods, de Europesche kolonie te Alexandrie te beschermen."

— Wij kunnen nog het onderstaande gedagteekend 6 October en voorkomende in *le Sémaphore* van den 18den, bijvoegen:

»Mehemed-Ali had op genoemden dag (6 Oct.), het verblijf nog niet verlaten, hetwelk hij aan den oever des Nijls was gaan bewonen, aan welke onverhoedsche verwijdering verre van de staatsaangelegenheden, hij het herstel zijner gezondheid tot voorwendsel had gegeven. Het schijnt evenwel dat de Onderkoning daardoor geen beter middel heeft gevonden, om zich te vrijwaren tegen herhaalde, lastige mededeelingen van den Heer Campbell, die hem met bezoeken en conferentien belegert. De pacha blijft er bij, om ten aanzien van het vraagpunt der erfelijkheid van Syrie, Candia, enz, geene inwilligingen te doen; hieromtrent zal hij alle aanzoeken van de hand wijzen; doch opzigtelijk de Turksche vloot schijnt hij niet ongeneigd te zijn om dezelve terug te zenden; zelfs verzekert men, dat er bevel zal worden gegeven om haar den terugweg naar Konstantinopel te doen nemen, zoodra de Sultan de benoodigde levensmiddelen en de soldij gelden zal hebben over gezonden.

»Enkele handelsbrieven melden, dat Boghos Beij het verkoopen van Tarwe heeft verboden, luidens andere heeft hij louter den prijs daarvan op 80 piasters gesteld."

GROOTBRITTANNIE.

LONDEN, 16 October.

De berigten uit de Vereenigde Staten luiden in eenige opzigten zeer bedroevend. Zoo is, vooreerst, de Stad New-York weder door eenen zwaren brand bezocht, welke den 23sten jl. in den nationalen schouwburg is uitgebarsten, tot drie kerken en eenige bijzondere woningen is overgeslagen en al die gebouwen geheel eene prooi der vlammen heeft doen worden. Onder de afgebrande kerken behooren de Hollandsch-Gereformeerde en de Fransche kerken. De schade wordt op 250.000 dollars geschat. — Ten andere heeft men nog gestadig met financiële moeijelijkheden te worstelen. Bij deze ongunstige berigten heeft men te voegen den ongunstigen staat van den katoenoogst in verscheiden gewesten en het voortdurend woeden van de gele koorts in de Zuidelijke staten.

ADVERTENTIËN.

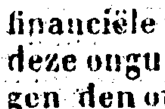

(43176) De ondergeteekende presenteert TE KOOP OF TE HUUR:

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Heiligeweg*, N. W. L. C. N°. 145; onlangs *nieuw opgetimmerd en geschilderd*, voorzien van een GROOT ACHTER-GEBOUW geschikt tot *PAKHUIS* en *ACHTERWONING* enz., enz.

De Liefhebbers die hierop mogten reflecteren, kunnen zich vervoegen ten gemelden huize, alwaar hun de condities tot verkoop of verhuur zullen worden medegedeeld.

Wed. HIRSCHFELD.

(43110) De ondergeteekende heeft mits deze de eer aan het geëerd Publiek dezer Kolonie te berigten, dat hij per het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. DE WEERD, van zijne reis naar *EUROPA* is teruggekeerd, en daar hij gedurende zijne genoemde reis de *voornaamste* Landen van dat Wereld deel heeft bezocht en aldaar in de *beroemdste* FABRIEKEN, de onderstaande **GOEDEREN** heeft uitgekozen, zoo vermeent hij ook met regt deze, als *smaakvol* en *keurig*, aan zijne geëerde Begunstigers te mogen aanbevelen.

Een *uitmuntend* assortiment BYOUTERIEN, QUINCAILLERIEN, BRILLEN, TOONEEL-KIJKERS, LORGNETTEN en PARFUMERIEN.

MANUFACTUREN, bestaande in: fijne Neteldoeken, Calico's, Shwals, Zijden Stoffen, Shirtings, Creassen, fijne Linnens, garen Batist, enz.

Gemaakte HEEREN-KLEEDEREN en LAKENS; DAMES *MODEWAREN*; zijden-, katoenen- en garen KOUSEN, SOKKEN, Heeren en Dames LAARZEN en SCHOENEN.

Een assortiment KRISTALLEN SERVIESEN; *extra fijne* VERLAKTE GOEDEREN, bestaande in: LAMPEN, PRESENTEER-BLADEN, BESCHUIT- en TABAKSDOOZEN, enz.

SCHILDERIJEN in Olieverf, SPIEGELS en *fraaije* PLATEN achter GLAS, beschilderde SNUIF- en TABAKSDOOZEN.

HOROLOGIEMAKERS - GEREEDSCHAPPEN, MAGHONIJHOUTEN- en PALISANDER MEUBELEN, MATRASSEN, KOPER- en BLIKWAREN en *fijn* MANDENWERK.

ALSMEDE:

AARDAPPELEN, BOTER, zoetemelksche- en komijne KAZEN, groene Zwitsersche Kaas, Fromages de Gruières, ingelegde Groentens, Bloemkool, enz.

FIJNE EETWAREN in blik: Haring en Labberdaan, Ossentongen, Banket in flesschen, KRUIDENIERSWAREN, Krenten en Pruimedanten.

Een assortiment *delicieuse WIJNEN*, bestaande in: FIJNE RHIJNWIJNEN in kisten van 12 flesschen; als: *Dom Present Markobrunner, Schloss Johannisberger, Kloster Liebfrauenmilch, Hochheimer, Bodenheimer- en Nierensteiner; Exquise Champagne, Sillerij- en Maderawijn*, Cognac- en witte Brandewijn in kelders, Jenever in dito en Likeuren; Seltserwater, Brandewijn in oxhoofden en vele andere *GOEDEREN* meer.

Zijnde de *BYOUTERIEN, QUINCAILLERIEN, MANUFACTUREN*, enz. te bekomen ten zijnen Huize aan de *Kerkzijde* en de *PROVISIEN, DRANKEN, enz.* in het PAKHUIS aan de *Watermolenstraat*, naast den WelEd. Heer F. G. BERTELSMANN.

Paramaribo, den 17 December 1839.

C. A. RICHTER.

Vermist:

(43170) GISTEREN-MIDDAG, van de *Domine-* langs de *Zwartenhovenbrug-* naar de *Prince Straten* gaande, DRIE

BANKBILLETTEN:

2 à ƒ 100.

1 à „ 25.

De eerlijke vinder wordt verzocht, tegens eene *genereuse* belooning, dezelven bij den ondergeteekende te bezorgen.

Paramaribo, den 20 December 1839.

C. F. MEIJER.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Fransche Schoener *l'Anna*, hebbende Kapt. Victor Carera, van Cayenne, 1½ dag reis; Passagiers: de Heeren A. D. E. Vrignaud en J. M. A. Touligo (Adelborst bij de Fransche Marine).

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.